Cisimler ve Galois Teorisi

Utkan Utkaner

May 18, 2020

1 Temel Tanımlar ve Sonuçlar

- 1.1 Simetri
- 1.2 Halkalar
- 1.3 Tamlık Bölegeleri ve Cisimler
- 1.4 Homomorfizmalar ve İdealler
- 1.5 Bölüm Halkaları
- 1.6 Cisimler Üzerinde Polinom Halkaları
- 1.7 Asal İdealler ve Maksimal İdealler

2 Cisimlerin Cebirsel Genişlemeleri

2.1 Polinomların Çarpanlara Ayrılması

Önerme 2.1 (Gauss Lemma (İlkellik)). İlkel iki polinomun çarpımı da ilkeldir.

İspat. İlk olarak f(x)g(x) çarpımının ilkel olmadığını kabul edelim. O zaman f(x)g(x) polinomunun her bir katsayısını bölen bir p asalı vardır. $\varphi: \mathbb{Z} \to \mathbb{Z}_p$ doğal homomorfizma olsun ve $\phi: \mathbb{Z}[x] \to \mathbb{Z}_p[x]$ halka homomorfizmasını alalım.

$$\phi(f(x)g(x)) = \phi(f(x))\phi(g(x)).$$

Ama $\phi(f(x)) \neq 0$ ve $\phi(g(x)) \neq 0$ iken $\phi(f(x)g(x)) = 0$ olur ve bu $\mathbb{Z}[x]$ polinomlar halkasının tamlık bölgesi olmasıyla çelişir.

Önerme 2.2 (Gauss Lemma (İndirgenemezlik)). Diyelim ki $f(x) \in \mathbb{Z}[x]$ olsun. Eğer f(x) \mathbb{Z} üzerinde indirgenemez ise, o zaman \mathbb{Q} üzerinde de indirgenemezdir.

İspat. Önermenin karşıt tersini gösterelim. Genellik bozulmadan f(x) polinomunun ilkel olduğunu kabul edebiliriz. İlk olarak f(x) $\mathbb Q$ üzerinde indirgenebilir olsun. Diyelim ki $u(x), v(x) \in \mathbb Q[x]$ ve $u(x), v(x) \notin \mathbb Q$ olmak üzere f(x)

u(x)v(x) olsun. O zaman $\frac{a}{b} \in \mathbb{Q}$ ve u'(x) ile v'(x) $\mathbb{Z}[x]$ polinomlar halkasında ilkel polinomlar olmak üzere $f(x) = (\frac{a}{b})u'(x)v'(x)$ olur. O halde bf(x) = au'(x)v'(x) olur. Burada bf(x) polinomunun katsayılarının en büyük ortak böleni b ve ilkel iki polinomun çarpımı da ilkel olacağından au'(x)v'(x) polinomunun katsayılarının en büyük ortak böleni a olur. O halde $b = \pm a$ ve buradan $f(x) = \pm u'(x)v'(x)$ olur. Demek ki f(x) \mathbb{Z} üzerinde indirgenebilirdir.

Önerme 2.3. Diyelim ki $f(x) = a_0 + a_1x + \cdots + a_{n-1}x^{n-1} + x^n \in \mathbb{Z}[x]$ monik polinom olsun. Eğer f(x) polinomunun bir $\alpha \in \mathbb{Q}$ kökü varsa, o zaman $\alpha \in \mathbb{Z}$ ve $\alpha|a_0$ olur.

 $\dot{I}spat.$ Eğer $\alpha\in\mathbb{Q}$ ise, o zaman $c,d\in\mathbb{Z}$ ve (c,d)=1olmak üzere $\alpha=\frac{c}{d}$ yazabiliriz. O halde

$$a_0 + a_1(\frac{c}{d}) + \dots + a_{n-1}(\frac{c^{n-1}}{d^{n-1}}) + \frac{c^n}{d^n} = 0$$

olur. Bu denklemi d^{n-1} ile çarparsak

$$a_0d^{n-1} + a_1cd^{n-2} + \dots + a_{n-1}c^{n-1} = -\frac{c^n}{d}$$

denklemini elde ederiz. Burada $c,d\in\mathbb{Z}$ olduğundan $\frac{c^n}{d}\in\mathbb{Z}$ ve böylece $d=\pm 1$ olmalıdır. Ayrıca $c|a_0$ olduğu görülür. O halde $\alpha=\pm c\in\mathbb{Z}$ ve $\alpha|a_0$ olur.

Önerme 2.4 (Eisenstein Kriteri). Diyelim ki $n \ge 1$ için $f(x) = a_0 + a_1x + \cdots + a_nx^n \in \mathbb{Z}[x]$ olsun. Eğer $p^2 \not| a_0, p|a_1, \ldots, p|a_{n-1}, p \not| a_n$ olacak şekilde bir p asalı varsa, o zaman f(x) \mathbb{Q} üzerinde indirgenemezdir.

İspat. Kabul edelim ki $b_i, c_i \in \mathbb{Z}, b_r \neq 0, c_s \neq 0, r < n, \text{ ve } s < n \text{ olmak "üzere"}$

$$f(x) = (b_0 + b_1 x + \dots + b_r x^r)(c_0 + c_1 x + \dots + c_s x^s),$$

olsun. O zaman $p|a_0$ ve p^2 $\not|a_0$ olduğundan ya $p|b_0$ ve p $\not|c_0$ ya da $p|c_0$ ve p $\not|b_0$ olur. Burada $p|c_0$ ve p $\not|b_0$ olduğu durumu alalım. Hipotezden p $\not|a_n$ olduğundan p $\not|b_r$ ve p $\not|c_s$ olur. Diyelim ki $c_0 + \cdots + c_s x^s$ polinomunun p asalının bölmediği ilk katsayısı c_m olsun. O zaman $a_m = b_0 c_m + b_1 c_{m-1} + \cdots + b_m c_0$ olur. Öyleyse p $\not|a_m$ ve buradan m = n olduğu görülür. O halde $n = m \le s < n$ olur ki bu imkansızdır. Benzer şekilde $p|b_0$ ve p $\not|c_0$ olması durumunda da çelişkiye varırız. Önerme 2.2 ile f(x) $\mathbb Q$ üzerinde indirgenemezdir.

Uyarr 2.1. Son üç önerme $\mathbb Z$ halkasının bir R tek türlü çarpanlara ayırma bölgesiyle yer değiştirmesi durumunda da geçerlidir ($\mathbb Q$ R halkasının kesirler cismiyle ve p R halkasının bir asal elemanıyla yer değiştirir).

2.2 Köklerin İlavesi

Tanım 2.1. Eğer E bir cisim ve F E cisminin bir alt cismi ise, o zaman E F cisminin bir cisim genişlemesidir ve E/F ile gösterilir.

Tanım 2.2. Diyelim ki E/F bir cisim genişlemesi olsun. Vektör uzayı olarak E cisminin F üzerindeki boyutuna E cisminin F üzerindeki derecesi denir ve [E:F] ile gösterilir.

Eğer [E:F] sonluysa, o zaman E/F cisim genişlemesine sonlu genişleme denir. Aksi halde E/F cisim genişlemesine sonsuz genişleme denir.

Tanım 2.3. Diyelim ki E ve E' bir F cisminin iki cisim genişlemesi olsun. O zaman her $a \in F$ için $\varphi(a) = a$ olacak şekilde bir $\varphi : E \to E'$ homomorfizmasına bir F-homomorfizma denir. Eğer φ birebir ve örten bir F-homomorfizması ise, o zaman φ bir F-izomorfizmasıdır.

Önerme 2.5. Eğer $F \subset K \subset E$ cisimleri için [E:K] ve [K:F] sonlu ise, o zaman E/F sonlu genişlemedir ve

$$[E:F] = [E:K][K:F]$$

olur.

İspat. Diyelim ki E/K cisim genişlemesinin bir bazı $\{\alpha_1,\ldots,\alpha_n\}$ ve K/F cisim genişlemesinin bir bazı $\{\beta_1,\ldots,\beta_m\}$ olsun. O zaman $\{\beta_j\alpha_i:1\leq i\leq n,1\leq j\leq m\}$ kümesinin E/F cisim genişlemesinin bir bazı olduğunu göstermek yeterlidir.

Bu küme E/F vektör uzayını gerer. Eğer $\gamma \in E$ ise, o zaman $\gamma = \sum b_i \alpha_i$ olacak şekilde $b_i \in K$ vardır. Öyle $c_{ij} \in F$ için $b_i = \sum c_{ij}\beta_j$ olduğundan $\gamma = \sum c_{ij}\beta_j\alpha_i$ olur. Bu kümenin lineer bağımsız olduğunu görmek için $\sum c_{ij}\beta_j\alpha_i = 0$ olduğunu kabul edelim. O zaman $b_i = \sum c_{ij}\beta_j \in K$ ve $\{\alpha_i\}$ K üzerinde lineer bağımsız olduğundan $b_i = 0$ olur. O halde $\sum c_{ij}\beta_j = 0$ ve $\{\beta_j\}$ F üzerinde lineer bağımsız olduğundan $c_{ij} = 0$ olur.

Önerme 2.6. Eğer F bir cisim ve $p(x) \in F[x]$ indirgenemez ise, o zaman F[x]/(p(x)) bölüm halkası F cisminin bir izomorfik görüntüsünü ve p(x) polinomunun bir kökünü içeren bir cisimdir.

İspat. Eğer p(x) indirgenemez ise, o zaman I=(p(x)) esas ideali bir asal idealdir. O halde F[x] bir esas idealler bölgesi olduğundan I bir maksimal ideal olur ve böylece E=F[x]/I bir cisimdir. Şimdi $F\to F'=\{a+I:a\in F\}\subset E$ olmak üzere $a\mapsto a+I$ dönüşümü bir izomorfizmadır.

Diyelim ki $\alpha = x + I \in E$ olsun. Burada α elemanının p(x) polinomunun bir kökü olduğunu göstereceğiz. Eğer $a_i \in F$ için $p(x) = a_0 + a_1x + \cdots + a_nx^n$ dersek, I = (p(x)) olduğundan E cisminde

$$p(\alpha) = (a_0 + I) + (a_1 + I)\alpha + \dots + (a_n + I)\alpha^n$$

$$= (a_0 + I) + (a_1 + I)(x + I) + \dots + (a_n + I)(x + I)^n$$

$$= (a_0 + I) + (a_1 x + I) + \dots + (a_n x^n + I)$$

$$= a_0 + a_1 x + \dots + a_n x^n + I$$

$$= p(x) + I$$

$$= I$$

olur. Fakat I=0+I F[x]/I cisminin sıfır elemanı olduğundan α p(x) polinomunun bir köküdür.

Uyarr 2.2. Bir F cisminden bir E cismine birebir homomorfizma varsa, E cismi F cisminin bir cisim genişlemesi olarak almabilir.

Önerme 2.7 (Kronecker Teoremi). Diyelim ki F bir cisim olmak üzere $f(x) \in F[x]$ olsun. O zaman f(x) polinomunun üzerinde lineer çarpanlara ayrıldığı F cisim in bir E cisim qenişlemesi vardır.

İspat. Bunu f(x) polinomunun derecesi üzerinden tümevarım ile gösterelim. Eğer $\partial(f(x))=1$ ise, o zaman f(x) lineerdir ve E=F alabiliriz. Eğer $\partial(f(x))>1$ ise, o zaman p(x) indirgenemez olmak üzere f(x)=p(x)u(x) olsun. Önerme 2.2 den F cismini ve p(x) polinomunun bir α kökünü içeren bir K cismi vardır. Öyleyse K[x] polinomlar halkasında $p(x)=(x-\alpha)v(x)$ olur. Tümevarımdan K cismini içeren ve üzerinde v(x)u(x) polinunun ve böylece f(x) polinomunun lineer çarpanlara ayrıldığı bir E cismi vardır.

Önerme 2.8. Diyelim ki F bir cisim, p(x) F[x] polinomlar halkasında indirgenemez bir polinom ve α F cisminin bir E cisim genişlemesinde p(x) polinomunun bir kökü olsun.

- (i) O zaman $F(\alpha)$, E cisminin F ve α ile üretilen alt cismi $F[\alpha] = \{b_0 + b_1 \alpha + \dots + b_m \alpha^m \in E : b_0 + b_1 x + \dots + b_m x^m \in F[x]\}$ olur.
- (ii) Eğer p(x) polinomunun derecesi n ise, o zaman $\{1, \alpha, \ldots, \alpha^{n-1}\}$ kümesi F üzerinde $F(\alpha)$ için bir baz olur. Öyleyse $F(\alpha)$ cisminin her elemanı $a_i \in F$ olmak üzere $a_0 + a_1\alpha + \cdots + a_{n-1}\alpha^{n-1}$ olarak tek türlü yazılır ve $[F(\alpha):F] = n$ olur.

olur.

Ispat. Diyelim ki F cisminin bir E cisim genişlemesinde $p(x) \in F[x]$ indirgenemez polinomunun bir α kökü olsun. O zaman E cisminin F ve α ile üretilen alt cismini, yani E cisminin F cismini ve α elemanını içeren en küçük alt cismini $F(\alpha)$ ile gösterelim. Şimdi $\varphi: F[x] \to E$ dönüşümü $b_0 + b_1 x + \cdots + b_m x^m \in F[x]$ için

$$\varphi(b_0 + b_1 x + \dots + b_m x^m) = b_0 + b_1 \alpha + \dots + b_m \alpha^m$$

ile tanımlansın. Burada $p(\alpha)=0$ olduğundan φ dönüşümünün çekirdeği p(x) polinomunu içeren bir homomorfizma olduğu açıktır. Şimdi Ker $\varphi=(p(x))$ olduğunu gösterelim.

Burada F[x] bir esas idealler bölgesi olduğundan öyle $f(x) \in F[x]$ için Ker $\varphi = (f(x))$ olur. O halde $p(x) \in \operatorname{Ker} \varphi$ olduğundan öyle $g(x) \in F[x]$ için p(x) = f(x)g(x) olur. Burada p(x) F üzerinde indirgenemez olduğundan $g(x) \in F$ olmalıdır. Öyleyse Ker $\varphi = (f(x)) = (p(x))$ olur.

Birinci İzomorfizma Teoreminden

$$F[x]/(p(x)) \cong \operatorname{Im}\varphi$$

$$= \{b_0 + b_1\alpha + \dots + b_m\alpha^m \in E : b_0 + b_1x + \dots + b_mx^m \in F[x]\}$$

$$= F[\alpha]$$

elde edilir. Öyleyse F[x]/(p(x)) bir cisim olduğundan $F[\alpha]$ kümesi bir cisimdir. Açıkça $F[\alpha]$ F cismini ve α elemanını içeren en küçük alt cisimdir ve $F(\alpha) = F[\alpha]$ olur. Eğer p(x) polinomunun derecesi n ise, o zaman α F[x] polinomlar halkasında derecesi n doğal sayısından küçük olan hiçbir polinomun kökü olamaz. Bu ise

$$\{1, \alpha, \dots, \alpha^{n-1}\}$$

kümesinin F üzerinde $F(\alpha)$ için bir baz olduğunu gösterir ve $[F(\alpha):F]=n$ olur.

2.3 Cebirsel Genişlemeler

Tanım 2.4. Diyelim ki E F cisminin bir cisim genişlemesi olsun. Eğer bir $\alpha \in E$ elemanı için $f(\alpha) = 0$ olacak şekilde sabit olmayan bir $f(x) \in F[x]$ polinomu varsa, o zaman $\alpha \in E$ F üzerinde cebirseldir.

Eğer $\alpha \in E$ F üzerinde cebirsel değilse, o zaman F üzerinde aşkındır.

Önerme 2.9. Diyelim ki E F cisminin bir cisim genişlemesi ve $\alpha \in E$ F üzerinde cebirsel olsun. Ayrıca $f(x) \in F[x]$ $f(\alpha) = 0$ olacak şekilde en küçük dereceli bir polinom olsun.

- (i) O zaman f(x) F üzerinde indirgenemezdir.
- (ii) E \check{q} er $q(x) \in F[x]$ ve $q(\alpha) = 0$ ise, o zaman f(x)|q(x) olur.
- (iii) O zaman $f(\alpha) = 0$ olacak şekilde en küçük dereceli yalnız bir $f(x) \in F[x]$ monik polinomu vardır.
- İspat. (i) Diyelim ki f(x) = u(x)v(x), $\partial(u(x)) < \partial(f(x))$ ve $\partial(v(x)) < \partial(f(x))$ olsun. O zaman $0 = f(\alpha) = u(\alpha)v(\alpha)$ olur. Buradan $u(\alpha) = 0$ veya $v(\alpha) = 0$ elde ederiz. Yani α f(x) polinomunun dercesinden daha küçük dereceli bir polinomun kökü olur. Bu bir çelişkidir. O halde f(x) F üzerinde indirgenemezdir.
- (ii) Bölme algoritmasından g(x) = f(x)q(x) + r(x), r(x) = 0 veya $\partial(r(x)) < \partial(f(x))$ olur. O zaman $g(\alpha) = f(\alpha)q(\alpha) + r(\alpha)$ yani $r(\alpha) = 0$ olur. Fakat f(x) α elemanını kök kabul eden en küçük dereceli polinomlardan olduğundan r(x) = 0 olmalıdır. Öyleyse f(x)|g(x) olur.
- (iii) Diyelim ki g(x) $g(\alpha) = 0$ olacak şekilde en küçük dereceli bir monik polinom olsun. O zaman (ii) şıkkından f(x)|g(x) ve g(x)|f(x) ve her ikisi de monik polinom olduğundan f(x) = g(x) elde edilir.

Tanım 2.5. Bir F cismi üzerinde bir α elemanını kök kabul eden monik indirgenemez polinom α elemanının F üzerindeki minimal polinomu olarak adlandırılır.

Tanım 2.6. Eğer bir F cisminin bir E cisim genişlemesinin her elemanı F üzerinde cebirsel ise, o zaman E cebirseldir denir.

Cebirsel olmayan genişlemelere aşkın genişleme denir.

Önerme 2.10. Eğer E/F sonlu genişleme ise, o zaman cebirsel genişlemedir.

İspat. Diyelim ki [E:F]=n ve $\alpha\in E$ olsun. Herhangi bir n-boyutlu vektör uzayında herhangi n+1 vektör lineer bağımlıdır. O zaman

$$a_0 + a_1 \alpha + \dots + a_n \alpha^n = 0$$

olacak şekilde hepsi sıfır olmayan $a_i \in F$ skalerleri vardır. Böylece F[x] polinomlar halkasında α elemanını kök kabul eden sıfırdan farklı bir polinom vardır. O halde α F üzerinde cebirseldir.

Uyarı 2.3. Her cebirsel genişleme sonlu değildir.

Örnek 1. Cebirsel sayılar kümesi $\mathbb{A} \mathbb{Q}$ üzerinde cebirsel olan kompleks sayıların kümesi olarak tanımlansın. O zaman \mathbb{A}/\mathbb{Q} sonlu olmayan bir cebirsel genişlemedir.

Tanım 2.7. Eğer bir F cisminin bir E cisim genişlemesinde $E = F(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n)$ olacak şekilde $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n$ elemanları varsa, o zaman E/F sonlu üretilmiştir.

Uyarı 2.4. Sonlu üretilmiş bir cisim genişlemesi cebirsel olmak zorunda değildir.

Örnek 2. Diyelim ki F(x) bir F cismi üzerinde bir polinomlar halkası olsun. O zaman F[x] polinomlar halkasının E kesirler cismini alalım. E kesirler cisminin elemanları $a_i, b_i \in F$ ve bazı b_i elemanları sıfırdan farklı olmak üzere

$$(a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n)(b_0 + b_1x + \dots + b_mx^m)^{-1}$$

formundadır. Öyleyse E F üzerinde x ile üretilmiştir yani E = F(x) olur. Polinomlar halkası tanımından x elemanının F üzerinde cebirsel olmadığı açıkça görülür. O halde, E bir cebirsel qenişleme değildir.

Önerme 2.11. Diyelim ki $E = F(\alpha_1, ..., \alpha_n)$ F cisminin her α_i F üzerinde cebirsel olmak üzere sonlu üretilmiş bir cisim genişlemesi olsun. O zaman E F üzerinde sonludur ve böylece F cisminin bir cebirsel genişlemesi olur.

İspat. Diyelim ki $E_i = F(\alpha_1, \ldots, \alpha_i)$, $1 \le i \le n$ olsun. Eğer E cisminin bir elemanı F üzerinde cebirsel ise, aynı zamanda $F \subset B \subset E$ olacak şekilde her B cismi üzerinde de cebirsel olur. O halde $1 \le i \le n$ için her α_i E_{i-1} üzerinde cebirsel ve $E_0 = F$ olur. Ayrıca $E_i = E_{i-1}(\alpha_i)$ olur. Öyleyse Önerme 2.8 ile $[E_i : E_{i-1}]$ sonludur. Burada $[E_i : E_{i-1}] = d_i$ diyelim. Önerme 2.5 ile

$$[E:F] = [E:E_{n-1}][E_{n-1}:E_{n-2}]\dots[E_1:F]$$

ve buradan

$$[E:F] = d_n d_{n-1} \dots d_1$$

elde edilir. O halde E F cisminin sonlu genişlemesidir ve böylece F üzerinde cebirseldir. \Box

Önerme 2.12. Diyelim ki E F cisminin bir cisim genişlemesi olsun. Eğer K E cisminin F üzerinde cebirsel olan elemanlardan oluşan alt kümesi ise, o zaman K E cisminin bir alt cismidir ve F cisminin bir cebirsel genişlemesidir.

İspat. Eğer $\alpha, \beta \in E$ F üzerinde cebirsel ise, o zaman $\alpha \pm \beta, \alpha\beta$ ve $\beta \neq 0$ olmak üzere $\alpha\beta^{-1}$ elemanlarının da F üzerinde cebirsel olduğunu göstermek yeterlidir. Bu elemanlar $F(\alpha, \beta)$ cisminin elemanlarıdır ve Önerme 2.11 ile $F(\alpha, \beta)$ F cisminin bir cebirsel genişlemesidir.

O halde K E cisminin bir alt cismidir ve F cisminin bir cebirsel genişlemesidir.

Önerme 2.13. Diyelim ki E bir F cisminin bir cebirsel genişlemesi ve $\varphi: E \to E$ birebir homomorfizma olsun. O zaman φ örtendir ve böylece E cisminin bir otomorfizması olur.

İspat. Diyelim ki p(x) bir $\alpha \in E$ elemanının F üzerindeki minimal polinomu olsun. Ayrıca K E cisminin F cismini içeren ve p(x) polinomunun E cismindeki kökleriyle F üzerinde üretilen alt cismi olsun. O zaman K F üzerinde E cisminin E üzerinde cebirsel olan elemanlarının sonlu bir kümesi ile üretilir. Önerme 2.11 ile E E cisminin sonlu bir cebirsel genşilemesidir. Ayrıca E E polinomunun köklerini birbiriyle eşler. O halde E birebir olduğundan E E olur. Öyleyse E E olur. Burada E E cisminin bir alt cismi olduğundan E E olur. Öyleyse bir E E olur. O halde E örtendir ve ispat tamamlanır.

2.4 Cebirsel Kapalı Cisimler

Tanım 2.8. Eğer bir F cisminin öz cebirsel genişlemesi yoksa, o zaman F cismi cebirsel kapalıdır.

Tanım 2.9. Eğer bir F cisminin bir E cisim genişlemesi cebirsel kapalı ve F üzerinde cebirsel ise, o zaman E F alt cisminin cebirsel kapanışıdır.

Önerme 2.14. Diyelim ki F bir cisim olsun. O zaman F cisminin cebirsel kapalı bir E cisim genişlemesi vardır.

İspat. İlk olarak F[x] polinomlar halkasındaki her sabit olmayan polinomun bir kökünü içeren F cisminin bir F_1 genişlemesini oluşturalım. Bu nedenle her sabit olmayan $p(x) \in F[x]$ polinomu için x_p bir bağımsız değişken olsun ve F üzerinde x_p bağımsız değişkenlerine sahip tüm polinomların halkasını R ile gösterelim. Ayrıca I $p(x_p)$ polinomları ile üretilen ideal olsun. O zaman I idealinin R halkasına eşit olmadığını ileri sürüyoruz. Eğer eşit olsaydı, o zaman

$$q_1p_1(x_{p_1}) + q_2p_2(x_{p_2}) + \dots + q_np_n(x_{p_n}) = 1$$

olacak şekilde $q_1,\ldots,q_n\in R$ ve $p_1,\ldots,p_n\in I$ polinomları olurdu. Fakat F cisminin her bir $p_1(x),\ldots,p_n(x)$ polinomunun bir α_1,\ldots,α_n kökünü içeren bir E cisim genişlemesi vardır. Eğer $x_{p_i}=\alpha_i$ ve diğer değişkenleri 0 alırsak 0=1 elde ederiz. Bu çelişki $I\neq R$ olmasını gerektirir.

Şimdi $I \neq E$ olduğundan $I \subseteq J \subset R$ olacak şekilde bir J maksimal ideali vardır. O zaman $F_1 = R/J$ her $p(x) \in F[x]$ polinomunun bir $x_p + J$ kökünü içereb bir cisimdir. (Burada $\alpha \in F$ elemanını $\alpha + J$ ile eşleyerek F_1 cismini F cisminin bir cisim genişlemesi olarak düşünebiliriz.)

Aynı tekniği kullanarak her sabit olmayan $p(x) \in F_i[x]$ polinomunun F_{i+1} cisminde bir kökünün olduğu

$$F/F_1/F_2/\dots$$

cisim genişlemelerini oluşturabiliriz. O zaman $E = \bigcup F_i$ birleşimi F cisminin bir cisim genişlemesi olur. Ayrıca her $p(x) \in E[x]$ polinomunun katsayıları bir i için F_i cismindedir ve böylece $p(x) \in E[x]$ polinomunun F_{i+1} ve dolayısıyla E cisminde bir kökü vardır. Öyleyse her $p(x) \in E[x]$ polinomu E üzerinde lineer çarpanlara ayrılır. O halde E cebirsel kapalıdır.

Önerme 2.15. Diyelim ki E cebirsel kapalı olmak üzere E/F bir cisim genişlemesi olsun. O zaman E cisminin F üzerinde cebirsel elemanlarının K kümesi F cisminin cebirsel kapanışıdır. Ayrıca F cisminin cebirsel kapanışı izomorfizma altında tektir.

İspat. Önerme 2.12 ile K F cisminin cebirsel genişlemesidir. Diyelim ki $f(x) \in K[x]$ olsun. O zaman E cebirsel kapalı olduğundan f(x) polinomunun bir $\alpha \in E$ kökü vardır. Öyleyse $\alpha \in E$ K üzerinde cebirseldir ve K F üzerinde cebirsel olduğundan α F üzerinde cebirseldir. O halde $\alpha \in K$ olur. Böylece K cebirsel kapalıdır ve K cisminin cebirsel kapanışı olur.

Lemma 2.16. Diyelim ki F bir cisim ve $\varphi: F \to E$ F cisminden cebirsel kapalı bir E cismine birebir homomorfizma olsun. Ayrıca $K = F(\alpha)$ F cisminin bir cebirsel genişlemesi olsun. O zaman φ bir $\phi: K \to E$ birebir homomorfizmasına genişletilebilir ve bu genişlemelerin sayısı α elemanının minimal polinomunun farklı köklerinin sayısına eşittir.

İspat. Diyelim ki $p(x)=a_0+a_1+\cdots+a_{n-1}+a_n$ α elemanının F üzerindeki minimal polinomu olsun. Ayrıca

$$p^{\varphi}(x) = \varphi(a_0) + \varphi(a_1)x + \dots + \varphi(a_{n-1})x^{n-1} + x^n \in E[x]$$

diyelim. Burada $p^{\varphi}(x)$ polinomu için E cisminde bir kök β olsun. Eğer α F cismi üzerinde cebirsel ise, o zaman $F(\alpha)$ cisminin bir elemanı m α elemanının minimal polinomunun derecesinden küçük olmak üzere $b_0 + b_1\alpha + \cdots + b_m\alpha^m$ olarak tek türlü yazılır.

Şimdi

$$\phi(b_0 + b_1 \alpha + \dots + b_m \alpha^m) = \varphi(b_0) + \varphi(b_1)\beta + \dots + \varphi(b_m)\beta^m$$

olmak üzere $\phi: F(\alpha) \to E$ dönüşümünü tanımlayalım.

Burada ϕ dönüşümünün bir homomorfizma olduğu kolayca görülür. O halde ϕ $F(\alpha)$ cisminden E cismine birebir homomorfizmadır ve φ birebir homomorfizmasını genişletir. Açıkça $p^{\varphi}(x)$ polinomunun E cismindeki farklı köklerinin kümesi ile φ birebir homomorfizmalarının ϕ genişlemelerinin kümesi arasında birebir eşleme vardır. Bu son ifadeyi kanıtlar.

Önerme 2.17. Diyelim ki K bir F cisminin bir cebirsel genişlemesi ve $\varphi: F \to E$ F cisminden cebirsel kapalı bir E cismine birebir homomorfizma olsun. O zaman φ bir $\phi: K \to E$ birebir homomorfizmasına genişletilebilir.

İspat. Diyelim ki L K cisminin F cismini içeren bir alt cismi ve $\Phi \varphi$ birebir homomorfizmasının L cisminden E cismine bir genişlemesi olmak üzere S tüm (L,Φ) ikililerinin kümesi olsun. Eğer (L,Φ) ve (L',Φ') S kümesinde olmak üzere $L \subset L'$ ve Φ' birebir homomorfizmasının L cismine kısıtlanışı Φ ise, o zaman $(L,\Phi) \leq (L',\Phi')$ olsun. Burada $(F,\varphi) \in S$ olduğundan $S \neq \emptyset$ olur. Ayrıca $\{(L_i, \Phi_i)\}\ S$ kümesinde bir zincir olmak üzere $L = \bigcup L_i$ olsun. Eğer $a \in L$ ise, o zaman bir i için $a \in L_i$ olur ve L üzerinde $\Phi \Phi(a) = \Phi_i(a)$ olarak tanımlansın. Diyelim ki $a \in L_i$ ve $a \in L_j$ olsun. O zaman S kümesindeki zincir tanımından ya $L_i \subset L_j$ ya da $L_j \subset L_i$ olduğundan $\Phi_i(a) = \Phi_j(a)$ elde edilir. Öyleyse Φ iyi tanımlıdır. O halde (L,Φ) $\{(L_i,\Phi_i)\}$ zinciri için bir üst sınırdır. Zorn Lemmasından (L,ϕ) ikilisinin S kümesindeki bir maksimal eleman olduğunu kabul edelim. O zaman $\phi \varphi$ birebir homomorfizmasının bir genişlemesidir ve L=K olur. Aksi halde öyle $\alpha \in K$ için $\alpha \notin L$ olmalıdır. O zaman Lemma 2.15 ile $\phi: L \to E$ birebir homomorfizmasının bir $\phi^*: L(\alpha) \to E$ genişlemesi olur ve bu (L,ϕ) ikilisinin maksimalliği ile çelişir. O halde L=K olmalıdır ve ispat tamamlanır.

Önerme 2.18. Diyelim ki E ve E' bir F cisminin cebirsel kapanışları olsun. O zaman F üzerinde birim olan bir izomorfizma altında $E \cong E'$ olur.

İspat. Diyelim ki $\varphi: F \to E$ her $a \in F$ için $\varphi(a) = a$ olacak şekilde birebir homomorfizma olsun. Lemma 2.16 ile φ bir $\phi: E' \to E$ birebir homomorfizmasına genişletilebilir. O zaman $E' \cong \phi(E')$ olur. Öyleyse $\phi(E')$ F cismini içeren cebirsel kapalı bir cisimdir. Burada E F cisminin bir cebirsel genişlemesi olduğundan aynı zamanda $\phi(E')$ cisminin de cebirsel genişlemesidir ve F ile E arasında yer alır. O halde $\phi(E') = E$ yanı ϕ E' cisminden E cismine bir izomorfizma olur.

3 Normal ve Ayrılabilir Genişlemeler

3.1 Parçalanış Cisimleri

Tanım 3.1. Diyelim ki F bir cisim olsun. Bir $f(x) \in F[x]$ polinomunun parçalanış cismi f(x) polinomunun üzerinde lineer çarpanlara ayrıldığı ama hiçbir öz alt cisminde lineer çarpanlara ayrılmadığı F cisminin bir E cisim genişlemesidir.

Önerme 3.1. Diyelim ki F bir cisim olsun. O zaman her $f(x) \in F[x]$ polinomunun bir parçalanış cismi vardır.

Ispat. Onerme 2.7 ile f(x) polinomunun üzerinde lineer çarpanlara ayrıldığı F cisminin bir E cisim genişlemesi vardır. Diyelim ki f(x) polinomunun E cismindeki kökleri $\alpha_1, \alpha_2, \ldots, \alpha_n$ ve $K = F(\alpha_1, \alpha_2, \ldots, \alpha_n)$ olsun. O zaman

f(x) polinomunun K üzerinde lineer çarpanlara ayrıldığı ama K cisminin hiçbir öz alt cisminde lineer çarpanlara ayrılmadığı görülür.

Önerme 3.2. Diyelim ki F bir cisim olmak üzere E bir $f(x) \in F[x]$ polinomunun parçalanış cismi olsun. Eğer E' $f(x) \in F[x]$ polinomunun bir diğer parçalanış cismiyse, o zaman F üzerinde birim olan bir $\varphi : E' \to E$ izomorfizması vardır.

İspat. Diyelim ki K E cisminin bir cebirsel kapanışı olsun. O zaman K E üzerinde cebirseldir. Ayrıca E F üzerinde cebirsel olduğundan K F üzerinde cebirseldir. O halde K F cisminin bir cebirsel kapanışıdır. Önerme 2.11 ile E' F cisminin bir cebirsel genişlemesi olacağından Önerme 2.17 ile F üzerindeki birim dönüşüm bir $\varphi: E' \to K$ birebir homomorfizmasına genişletilebilir. Diyelim ki $f(x) = a_0 + a_1 + \dots + a_n x^n \in F[x]$ olsun ve $f^{\varphi}(x) = \varphi(a_0) + \varphi(a_1)x + \dots + \varphi(a_n)x^n$ diyelim. O zaman φ F üzerinde birim olduğundan $f^{\varphi}(x) = f(x)$ olur. O halde $1 \le i \le n$ için $\alpha_i \in E'$ ve $c \in F$ olmak üzere

$$f(x) = c(x - \alpha_1)(x - \alpha_2) \dots (x - \alpha_n)$$

olur. Burada $f^{\varphi}(x)=f(x)$ ve $c\in F$ olduğundan f(x)polinomuK[x]polinomlar halkasında

$$f(x) = c(x - \varphi(\alpha_1))(x - \varphi(\alpha_2)) \dots (x - \varphi(\alpha_n))$$

olarak tek türlü çarpanlara ayrılır. Ayrıca $1 \le i \le n$ için $\beta_i \in E$ olmak üzere f(x) polinomu E[x] polinomlar halkasında

$$f(x) = c(x - \beta_1)(x - \beta_2) \dots (x - \beta_n)$$

olarak çarpanlara ayrıldığından $\{\varphi(\alpha_1), \varphi(\alpha_2), \dots, \varphi(\alpha_n)\}$ ile $\{\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_n\}$ kümeleri eşittir. Böylece

$$E = F(\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_n)$$

$$= F(\varphi(\alpha_1), \varphi(\alpha_2), \dots, \varphi(\alpha_n))$$

$$= \varphi(F(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n))$$

$$= \varphi(E')$$

olur. O halde φ E' cisminden E cismine bir izomorfizmadır.

3.2 Normal Genişlemeler

Önerme 3.3. Diyelim ki K bir F cisminin bir E cebirsel kapanışının altında kalan cisim genişlemesi olsun. O zaman aşağıdakiler denktir.

- (i) Eğer bir indirgenemez $f(x) \in F[x]$ polinomunun K cisminde bir kökü varsa, o zaman bu polinom K üzerinde lineer çarpanlara ayrılır.
- (ii) Bir $\{f_i(x)\}_{i\in I}\subset F[x]$ polinomlar ailesinin parçalanış cismi E olur.

(iii) Eğer bir $\varphi: K \to E$ birebir homomorfizması F üzerinde birim ise, o zaman φ K cisminin bir otomorfizması olarak alınabilir.

İspat. İlk olarak $(i) \Longrightarrow (ii)$ olduğunu görelim. Diyelim ki $\alpha \in K$ ve p(x) $\alpha \in K$ elemanının F üzerindeki minimal polinomu olsun. Eğer (i) sağlanıyorsa, o zaman p(x) K üzerinde lineer bölenlere ayrılır. Öyleyse K (p(x)) polinomlar ailesinin bir parçalanış cismidir.

Şimdi $(ii) \implies (iii)$ olduğunu görelim. Diyelim ki K bir $\{f_i(x)\}_{i \in I}$ polinomlar ailesinin parçalanış cismi olsun. Eğer $\alpha \in K$ öyle $f_i(x)$ için bir kök ise, o zaman F üzerinde birim olan bir $\varphi: K \to E$ birebir homomorfizması için $\varphi(\alpha)$ $f_i(x)$ için bir kök olur. O halde K $f_i(x)$ polinomlarının tüm kökleri ile üretildiğinden Önerme 2.13 ile φ K cisminin bir otomorfizması olur.

Son olarak $(iii) \Longrightarrow (i)$ olduğunu görelim. Diyelim ki $\alpha \in K$ F üzerinde bir indirgenemez $p(x) \in F[x]$ polinomu için bir kök olsun. Ayrıca $\beta \in E$ p(x) polinomunun bir diğer kökü olsun. O zaman $\beta \in K$ olduğunu gösterelim. Burada α ve β aynı indirgenemez p(x) polinomunun kökleri olduğundan

$$F(\alpha) \cong F[x]/(p(x)) \cong F(\beta)$$

olur. Diyelim ki $\varphi: F(\alpha) \to F(\beta)$ izomorfizması olsun. O zaman $\varphi(\alpha) = \beta$ ve her $a \in F$ için $\varphi(a) = a$ olur. Önerme 2.16 ile φ bir $\phi: K \to E$ birebir homomorfizmasına genişletilebilir. Eğer (iii) sağlanıyorsa, o zaman ϕ K cisminin bir otomorfizması ve $\phi(\alpha) = \varphi(\alpha) = \beta \in K$ olur. Böylece ispat tamamlanır.

Tanım 3.2. Eğer bir F cisminin bir E genişlemesi için Önerme 3.3 sağlanıyorsa, o zaman E F cisminin bir normal genişlemesidir.

3.3 Katlı Kökler

Tanım 3.3. Diyelim ki F bir cisim olmak üzere bir $f(x) \in F[x]$ polinomunun bir parçalanış cismi E ve bir kökü α olsun. O zaman E[x] polinomlar halkasında $(x-\alpha)^n|f(x)$ olacak şekilde en büyük pozitif n tam sayısına α elemanının katlılığı denir. Eğer n=1 ise, o zaman α f(x) polinomunun basit köküdür. Eğer n>1 ise, o zaman α f(x) polinomunun katlı köküdür.

Önerme 3.4. Diyelim ki F bir cisim olsun. O zaman sabit olmayan bir indirgenemez $f(x) \in F[x]$ polinomu için aşağıdakiler denktir.

- (i) Bu polinomun katlı kökü vardır.
- (ii) Bu polinomun türevi ile en büyük ortak böleni (f(x), f'(x)) olmak üzere $(f(x), f'(x)) \neq 1$ olur.
- (iii) Bir p asalı için F cisminin karakteristiği p ve $g(x) \in F[x]$ olmak üzere $f(x) = g(x^p)$ olur.
- (iv) Bu polinomun tüm kökleri katlıdır.

İspat. İlk olarak $(i) \implies (ii)$ olduğunu görelim. Diyelim ki α f(x) polinomunun katlı bir kökü olsun ve F cisminin bir cisim genişlemesinde n > 1 olmak üzere $f(x) = (x - \alpha)^n g(x)$ olsun. O zaman

$$f'(x) = n(x - \alpha)^{n-1}g(x) + (x - \alpha)^n g'(x)$$

olur. Öyleyse f(x) ve f'(x) $x - \alpha$ ortak bölenine sahiptir.

Şimdi $(ii) \implies (iii)$ olduğunu görelim. Burada f(x) indirgenemez olduğundan ve $\partial(f'(x)) < \partial(f(x))$ olacağından

$$(f(x), f'(x)) \neq 1 \implies f'(x) = 0$$

olur. Diyelim ki $n \geq 1$ olmak üzere $f(x) = a_0 + a_1 x + \cdots + a_n x^n$ olsun. O zaman $f'(x) = a_1 + a_2 x + \cdots + i a_i x^{i-1} + \cdots + n a_n x^{n-1}$ sıfır polinomdur ancak ve ancak bir p asalı için F cisminin karakteristiği p ve $p \not| i$ olmak üzere her i için $a_i = 0$ olur.

Şimdi $(iii) \implies (iv)$ olduğunu görelim. Hipotezden $g(x) \in F[x]$ olmak üzere $f(x) = g(x^p)$ olur. Diyelim ki F cisminin bir cisim genişlemesinde $g(x) = \prod (x - \alpha_i)^{n_i}$ olsun. O zaman $\alpha_i = \beta_i^p$ olacak şekilde F cisminin bir cisim genişlemesi vardır. Öyleyse

$$f(x) = g(x^p) = \prod (x^p - \alpha_i)^{n_i} = \prod (x - \beta_i)^{pn_i}$$

olur ve buradan f(x) polinomunun her kökünün katlılığının en az p olduğu görülür.

Son olarak
$$(iv) \implies (i)$$
 olduğu açıktır.

Önerme 3.5. Diyelim ki F bir cisim olsun. O zaman sıfırdan farklı bir $f(x) \in F[x]$ polinomu için aşağıdakiler denktir.

- (i) Bu polinomun türevi ile en büyük ortak böleni (f(x), f'(x)) olmak üzere (f(x), f'(x)) = 1 olur.
- (ii) Bu polinomun tüm kökleri basittir.

İspat. Diyelim ki E $f(x) \in F[x]$ polinomunun bir parçalanış cismi olsun. Bir önceki ispatta görüldüğü üzere f(x) polinomunun bir $\alpha \in E$ kökü katlıdır ancak ve ancak $\alpha \in E$ f'(x) polinomunun bir köküdür.

Eğer (f(x), f'(x)) = 1 ise, o zaman xxx'ten f(x) ve f'(x) polinomlarının E[x] polinomlar halkasında ortak böleni ve dolayısıyla ortak kökü yoktur. O halde f(x) polinomunun tüm kökleri basittir.

Eğer f(x) polinomunun tüm kökleri basitse, o zaman (f(x), f'(x)) sabit polinom olmalıdır. Aksi halde E cisminde bir köke sahip olur ve bu kök f(x) ile f'(x) polinomlarının ortak kökü olur.

3.4 Sonlu Cisimler

Önerme 3.6. Diyelim ki F bir sonlu cisim olsun.

- (i) O zaman bir p asalı için F cisminin karakteristiği p olur ve F cisminin $F_p \cong \mathbb{Z}_p$ olacak şekilde bir F_p alt cismi vardır.
- (ii) O zaman F cisminin eleman sayısı bir n pozitif tam sayısı için p^n olur. İspat. Önerme xxx ile (i) şıkkı görülür.

Şimdi (ii) şıkkını görmek için F cismini asal cismi F_p üzerinde bir vektör uzayı olarak alalım. Diyelim ki $\{\alpha_1,\alpha_2,\ldots,\alpha_n\}$ F_p üzerinde F vektör uzayı için bir baz olsun. O zaman her $\beta\in F$ elemanı $1\leq i\leq n$ için $a_i\in F_p$ olmak üzere

$$\beta = a_1 \alpha_1 + a_2 \alpha_2 + \dots + a_n \alpha_n$$

olarak tek türlü yazılır. Burada p F_p cisminin eleman sayısı olmak üzere her a_i elemanı p şekilde seçilebilir. Sonuç olarak F cisminin eleman sayısı p^n olur. \square

Önerme 3.7. Her p^n elemanlı F sonlu cismi $x^{p^n} - x \in F_p[x]$ polinomunun bir parçalanış cismidir. O halde p^n elemanlı iki sonlu cisim izomorftur.

İspat. İlk olarak p^n elemanlı F sonlu cisminin sıfırdan farklı elemanları p^n-1 mertebeli bir çarpımsal grup oluştururlar. O halde $0 \neq \alpha \in F$ olmak üzere $\alpha^{p^n-1}=1$ ve böylece $\alpha^{p^n}=\alpha$ olur. Ayrıca eğer $\alpha=0$ ise, o zaman $\alpha^{p^n}=\alpha$ olur. Öyleyse F cisminin her elemanı $x^{p^n}-x$ polinomunun bir köküdür. Burada $x^{p^n}-x\in F_p[x]$ polinomunun sadece p^n kökü olduğundan F cismi $x^{p^n}-x\in F_p[x]$ polinomunun köklerinin kümesiyle örtüşür.

Diyelim ki E ve E' p^n elemanlı iki sonlu cisim olsun. O zaman Önerme 3.6 ile E ve E' cisimlerinin p elemanlı sırasıyla E_p ve E'_p alt cisimleri vardır. Ayrıca E ve E' $x^{p^n}-x$ polinomunun sırasıyla E_p ve E'_p alt cisimleri üzerindeki parçalanış cisimleridir. Fakat $E_p\cong E'_p$ olduğundan ve parçalanış cisimlerinin izomorfizma altında tekliğinden $E\cong E'$ olur.

Önerme 3.8. Her p asalı ve n pozitif tam sayısı için $x^{p^n} - x \in \mathbb{Z}_p[x]$ polinomunun \mathbb{Z}_p üzerindeki parçalanış cismindeki köklerinin tamamı farklıdır ve p^n elemanlı bir F cismini oluşturur. Ayrıca F $x^{p^n} - x$ polinomunun \mathbb{Z}_p üzerindeki parçalanış cismidir.

İspat. Diyelim ki $f(x)=x^{p^n}-x$ olsun. O zaman $f'(x)=p^nx^{p^n-1}-1$ olmak üzere (f(x),f'(x))=1 olduğundan f(x) polinomunun katlı kökleri yoktur. O halde f(x) polinomunun tüm p^n sayıdaki kökleri farklıdır. Bu köklerin f(x) polinomunun Z_p üzerindeki parçalanış cismini oluşturduğunu görelim. Diyelim ki α ve β iki kök ve $\beta \neq 0$ olsun. O zaman

$$(\alpha \pm \beta)^{p^n} = \alpha^{p^n} \pm \beta^{p^n}$$
$$= \alpha \pm \beta$$

ve

$$(\alpha \beta^{-1})^{p^n} = \alpha^{p^n} (\beta^{p^n})^{-1}$$
$$= \alpha \beta^{-1}$$

olur. Öyleyse köklerin kümesi parçalanış cisminin bir alt cismini oluşturur ve böylece parçalanış cismiyle örtüşür. $\hfill\Box$

Önerme 3.9. Diyelim ki F p^n elemanlı bir sonlu cisim ve m bir pozitif tam sayı olsun. O zaman F cisminin [E:F]=m olacak şekilde bir E cisim genişlemesi vardır. Eğer E' F cisminin [E':F]=m olacak şekilde bir diğer cisim genişlemesiyse, o zaman E ile E' izomorftur.

İspat. Diyelim ki K F cisminin bir cebirsel kapanışı ve $f(x) = x^{p^{mn}} - x \in F[x]$ olsun. Eğer $0 \neq \alpha \in E$ ise, o zaman F cisminin çarpımsal grubunun mertebesi $p^n - 1$ olduğundan $\alpha^{p^n - 1} = 1$ olur. Ayrıca n|mn olduğundan $p^n - 1|p^{mn} - 1$ olur. O halde $\alpha^{p^{mn} - 1} = 1$ yani $\alpha^{p^{mn}} = \alpha$ olmalıdır. Buradan F cisminin her elemanının f(x) polinomunun bir kökü olduğu görülür.

Önerme 3.8 ile f(x) polinomunun tüm p^{mn} sayıdaki kökleri farklıdır ve bir E cismini oluşturur. O halde $[F:F_p]=n$ ve [E:F]=m olmak üzere

$$K/E/F/F_p \cong \mathbb{Z}_p$$

cisimlerini genişlemelerini elde ederiz. Önerme 3.7 ile eğer E' F cisminin [E':F]=m olacak şekilde bir diğer cisim genişlemesiyse, o zaman E ile E' cisimlerinin izomorf olduğu görülür.

Önerme 3.10. Bir sonlu cismin sıfırdan farklı elemanlarının çarpımsal grubu devirlidir.

İspat. Diyelim ki F^* F cisminin sıfırdan farklı elemanlarının çarpımsal grubu olsun. O zaman F^* çarpımsal grubunun tüm elemanlarının mertebelerinin en küçük ortak katına n dersek Önerme xxx ile mertebesi n olan bir $\alpha \in F^*$ elemanı vardır. O halde F^* çarpımsal grubunun her elemanının mertebesi n sayısını böler. Öyleyse her $a \in F^*$ için $a^n = 1$ olur. Böylece $x^n - 1$ polinomunun F cisminde en çok n kökü olduğundan F^* çarpımsal grubunun elemanlarının sayısı n sayısından küçüktür veya n sayısına eşittir. Fakat $1, \alpha, \ldots, \alpha^{n-1}$ F^* çarpımsal grubunun farklı elemanları olduğundan F^* α ile üretilir.

Sonuç 3.11. Diyelim ki E bir F sonlu cisminin bir sonlu cisim genişlemesi olsun. O zaman bir $\alpha \in E$ için $E = F(\alpha)$ olur.

İspat. Diyelim ki E cisminin sıfırdan farklı elemanlarının çarpımsal grubu bir $\alpha \in E$ elemanıyla üretilsin. O zaman E cisminin F cismini ve α elemanını içeren en küçük alt cismi $F(\alpha)$ E cisminin kendisidir.

Önerme 3.12. Diyelim ki F bir sonlu cisim olsun. O zaman F üzerinde her dereceden bir indirgenemez polinom vardır.

İspat. Önerme 3.9 ile F cisminin derecesi n olan bir E cisim genişlemesini alalım. Sonuç 3.11 ile bir $\alpha \in E$ için $E = F(\alpha)$ olur. Öyleyse E F cisminin bir sonlu genişlemesi olduğundan $\alpha \in E$ F üzerinde cebirseldir. Diyelim ki p(x) α elemanının F üzerindeki minimal polinomu olsun. O zaman $[F(\alpha):F]$ p(x) polinomunun derecesine eşittir. Fakat $F(\alpha) = E$ ve [E:F] = n olduğundan p(x) F üzerinde derecesi n olan bir indirgenemez polinomdur.

3.5 Ayrılabilir Genişlemeler

Tanım 3.4. Eğer bir $f(x) \in F[x]$ indirgenemez polinomunun tüm kökleri basit ise, o zaman $f(x) \in F[x]$ bir ayrılabilir polinomdur. Ayrıca eğer bir $f(x) \in F[x]$ polinomunun tüm indirgenemez bölenleri ayrılabilir ise, o zaman $f(x) \in F[x]$ bir ayrılabilir polinomdur.

Tanım 3.5. Diyelim ki E bir F cisminin bir cisim genişlemesi ve $\alpha \in E$ F üzerinde bir cebirsel eleman olsun. Eğer $\alpha \in E$ elemanının F üzerindeki minimal polinomu ayrılabilir ise, o zaman $\alpha \in E$ F üzerinde ayrılabilirdir.

Tanım 3.6. Diyelim ki E bir F cisminin bir cisim genişlemesi olsun. Eğer E cisminin her elemanı F üzerinde ayrılabilir ise, o zaman E F cisminin bir ayrılabilir genişlemesidir.

Tanım 3.7. Eğer bir F cisminin tüm cebirsel genişlemeleri ayrılabilir ise, o zaman F bir mükemmel cisimdir.

Tanım 3.8. Diyelim ki E/F bir sonlu genişleme olsun. Eğer bir $\alpha \in E$ için $E = F(\alpha)$ ise, o zaman E/F bir basit genişlemedir ve α E cisminin ilkel elemanıdır.

Teorem 3.13. Eğer E bir F cisminin bir sonlu ayrılabilir genişlemesi ise, o zaman E F cisminin bir basit genişlemesidir.

Ispat. Eğer F bir sonlu cisim ise, o zaman Sonuç 3.11 ile F cisminin her Esonlu genişlemesi basittir. Diyelim ki F sonsuz olsun. O zaman E F cisminin sonlu genişlemesi olduğundan $1 \leq i \leq n$ için $\alpha_i \in E$ olmak üzere $E = F(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n)$ olur. Ilk olarak eğer $E = F(\alpha, \beta)$ ise, o zaman $E = F(\gamma)$ olacak şekilde bir $\gamma \in E$ olduğunu görelim. Buradan tümevarım ile sonuç görülür. Diyelim ki p(x) ve q(x) sırasıyla α ve β elemanlarının F üzerindeki minimal polinomları olsun. Ayrıca p(x) polinomunun kökleri $\alpha = \alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n$ ve q(x) polinomunun kökleri $\beta = \beta_1, \beta_2, \dots, \beta_m$ olsun. O zaman E F cisminin ayrılabilir genişlemesi olduğundan 1 $\leq i \leq n$ için α_i ve 1 $\leq j \leq m$ için β_j elemanları farklıdır. Burada Fsonsuz olduğundan $1 \leq i \leq n$ ve $2 \leq j \leq m$ için $a \neq (\alpha_i - \alpha)(\beta - \beta_j)^{-1}$ olacak şekilde bir $a \in F$ vardır. Öyleyse $j \neq 1$ olmak üzere $a(\beta - \beta_i) \neq \alpha_i - \alpha$ ve buradan $a\beta + \alpha \neq \alpha_i + a\beta_i$ olduğu görülür. Diyelim ki $\gamma = a\beta + \alpha$ olsun. O zaman $1 \le i \le n$ ve $2 \le j \le m$ için $\gamma - a\beta_j \ne \alpha_i$ olur. Diyelim ki $r(x) = p(\gamma - ax) \in F(\gamma)[x]$ olsun. O zaman $r(\beta) = p(\alpha) = 0$ ve $j \neq 1$ olmak üzere $r(\beta_i) = p(\gamma - a\beta_i) \neq 0$ olur. O halde β r(x) polinomunun bir köküdür fakat $j \neq 1$ olmak üzere β_j r(x) polinomunun bir kökü değildir. Ayrıca β q(x) polinomunun bir köküdür. Burada $q(x) \in F(\gamma)[x]$ olarak alalım. Diyelim ki $s(x) \in F(\gamma)[x]$ β elemanının $F(\gamma)$ üzerindeki minimal polinomu olsun. O zaman s(x)|q(x) ve s(x)|r(x) olur. O halde s(x) polinomunun her kökü q(x) ve r(x) polinomlarının da bir köküdür. Fakat q(x) ve r(x) polinomlarının tek ortak kökü β olduğundan $s(x) = x - \beta$ olur. Oyleyse $\beta \in F(\gamma)$ olmalıdır. O halde $\gamma = a\beta + \alpha$, $\alpha \in F(\gamma)$ ve böylece $F(\alpha, \beta) = F(\gamma)$ olur.

Önerme 3.14. Diyelim ki E bir F cisminin bir sonlu genişlemesi olsun. O zaman aşağıdakiler denktir.

- (i) Bir $\alpha \in E$ için $E = F(\alpha)$ olur.
- (ii) Sonlu sayıda K için E/K/F olur.

İspat. İlk olarak $(i) \implies (ii)$ olduğunu görelim. Diyelim ki $f(x) \in F[x]$ α elemanının F üzerindeki minimal polinomu olsun. Ayrıca K E cismini F cismini içeren bir alt cismi ve g(x) α elemanının K üzerindeki minimal polinomu olsun. O zaman $g(x) \in K[x]$ olduğundan $f(\alpha) = 0$ ve g(x)|f(x) olur. Eğer L K cisminin F cismini ve g(x) polinomunun katsayılarını içeren alt cismi ise, o zaman $g(x) \in L[x]$ K üzerinde indirgenemez olduğundan L üzerinde de indirgenemezdir. Ayrıca $F(\alpha) = E$ olduğundan $K(\alpha) = L(\alpha) = E$ olur. Öyleyse [E:K] ve [E:L] g(x) polinomunun derecesine eşittir. O halde K=L olur.

Diyelim ki φ $\varphi(K) = g(x)$ olacak şekilde E ile F arasında kalan K cisimlerinin kümesinden $f(x) \in E[x]$ polinomunun bölenlerinin kümesine bir dönüşüm olsun. O zaman yukarıdan φ birebirdir. Ayrıca f(x) polinomunun sonlu sayıda böleni olduğundan E ile F arasında kalan K cisimlerinin kümesi de sonlu olur.

Diğer taraftan $(ii) \Longrightarrow (i)$ olduğunu görelim. Eğer F sonlu ise, o zaman E sonludur ve Sonuç 3.11 ile bir $\alpha \in E$ için $E = F(\alpha)$ olduğu görülür. Öyleyse F sonsuz olsun. İlk olarak iki $\alpha, \beta \in E$ için $F(\alpha, \beta) = F(\gamma)$ olacak şekilde bir $\gamma \in E$ olduğunu görelim. Her $a \in F$ için α ve β elemanlarının $\gamma_a = \alpha + a\beta$ lineer kombinasyonunu alalım. O zaman $F(\gamma_a)$ cisimleri E ile F arasındadır. Ayrıca E ile F arasında sonlu sayıda cisim olduğundan öyle $a, b \in F$ için $a \neq b$ olmak üzere $F(\gamma_a) = F(\gamma_b)$ olur. Eğer $\gamma_a, \gamma_b \in F(\gamma_b)$ ise, o zaman $\gamma_a - \gamma_b \in F(\gamma_b)$ olacağından $(a - b)\beta \in F(\gamma_b)$ ve buradan $\beta \in F(\gamma_b)$ elde edilir. O zaman $\gamma_b = \alpha + b\beta \in F(\gamma_b)$ olduğundan $\alpha \in F(\gamma_b)$ olur. Öyleyse $F(\alpha, \beta) \subset F(\gamma_b)$ olur. Ayrıca $F(\gamma_b) \subset F(\alpha, \beta)$ olduğundan eşitlik görülür.

Şimdi öyle $\alpha \in E$ için $[F(\alpha):F]$ en büyük olsun. Öyleyse $E=F(\alpha)$ olduğunu ileri sürüyoruz. Aksi halde bir $a \in E$ için $a \notin F(\alpha)$ olur. O zaman öyle $\beta \in E$ için $\alpha \in F(\beta)$ ve $a \in F(\beta)$ olmak üzere $F(\alpha) \subsetneq F(\beta)$ elde edilir. Buradan α elemanının seçilişiyle bir çelişkiye varılır. Öyleyse $E=F(\alpha)$ olmalıdır.

4 Galois Teorisi

4.1 Cisimlerin Otomorfizma Grupları

Tanım 4.1. Bir G grubunun bir F cismindeki bir karakteri F cisminin çarpımsal grubu F^* olmak üzere bir $\varphi: G \to F^*$ homomorfizmasıdır.

Tanım 4.2. Bir G grubunun bir F cismindeki karakterlerinin bir kümesi $\{\varphi_1, \varphi_2, \dots, \varphi_n\}$ olmak üzere her $g \in G$ için

$$a_1\varphi_1(g) + a_2\varphi_2(g) + \dots + a_n\varphi_n(g) = 0$$

olacak şekilde en az biri sıfırdan farklı $a_1,a_2,\ldots,a_n\in F$ yoksa, o zaman $\{\varphi_1,\varphi_2,\ldots,\varphi_n\}$ kümesi bağımsızdır.

Lemma 4.1 (Dedekind). Bir G grubunun bir F cismindeki karakterlerinin bir $\{\varphi_1, \varphi_2, \dots, \varphi_n\}$ kümesi bağımsızdır.

İspat. Bunu n üzerinden tümevarım ile gösterelim. Diyelim ki n=1 olsun. Eğer $a_1 \in F$ olmak üzere her $g \in G$ için $a_1 \varphi(g) = 0$ ise, o zaman $\varphi(g) \neq 0$ olduğundan $a_1 = 0$ olur. Diyelim ki n > 1 ve her $g \in G$ için

$$a_1\varphi_1(q) + a_2\varphi_2(q) + \dots + a_n\varphi_n(q) = 0$$

olacak şekilde en az biri sıfırdan farklı $a_1,a_2,\ldots,a_n\in F$ olsun. Burada her i için $a_i\neq 0$ ve $a_n=1$ olduğunu kabul edebiliriz. O zaman $\varphi_n\neq \varphi_1$ olduğundan $\varphi_n(h)\neq \varphi_1(h)$ olacak şekilde bir $h\in G$ vardır. Yukarıdaki denklemde g yerine hg yazarak

$$a_1\varphi_1(h)\varphi_1(g) + a_2\varphi_2(h)\varphi_2(g) + \dots + a_{n-1}\varphi_{n-1}(h)\varphi_{n-1}(g) + \varphi_n(h)\varphi_n(g) = 0$$

elde edilir. Her tarafı $\varphi_n(h)^{-1}$ ile çarparak elde edilen

$$\sum_{i=1}^{n-1} a_1 \varphi_n(h)^{-1} \varphi_1(h) \varphi_1(g) + \varphi_n(g) = 0$$

denklemini ilk denklemden çıkararak

$$\sum_{i=1}^{n-1} a_i (1 - \varphi_n(h)^{-1} \varphi_i(h)) \varphi_i(g) = 0$$

elde edilir. Tümevarımdan her katsayı sıfır olur. Burada $a_1 \neq 0$ olduğundan $1 = \varphi_n(h)^{-1}\varphi_1(h)$ ve böylece $\varphi_n = \varphi_1$ çelişkisine varılır.

Sonuç 4.2. Bir F cisminin otomorfizmalarının bir $\{\varphi_1, \varphi_2, \dots, \varphi_n\}$ kümesi bağımsızdır.

 $\dot{I}spat$. Bir F cisminin bir φ otomorfizması bir $\phi: F^* \to F^*$ grup homomorfizmasına kısıtlanabilir ve F^* grubunun F cismindeki bir karakteri olur. O halde bir F cisminin otomorfizmalarının bir $\{\varphi_1, \varphi_2, \ldots, \varphi_n\}$ kümesi bağımsızdır. \square

Tanım 4.3. Diyelim ki E/F bir cisim genişlemesi olsun. O zaman $\varphi: E \to E$ F-izomorfizmasına E cisminin bir F-otomorfizması denir.

Ayrıca E cisminin F-otomorfizmalarının kümesi G(E/F) bir grup oluşturur.

 ${\bf Tanım~4.4.}$ EğerG bir F cisminin otomorfizmalarının grubunun bir alt grubuysa, o zaman

$$F^G = \{ a \in F : \varphi(a) = a; \forall \varphi \in G \}$$

G grubunun sabit cismidir.

Lemma 4.3. Eğer $G = \{\varphi_1, \varphi_2, \dots, \varphi_n\}$ bir F cisminin otomorfizmalarının bir kümesiyse, o zaman

$$[F:F^G] > n$$

olur.

İspat. Diyelim ki $[F:F^G]=m < n$ ve $\{\alpha_1,\alpha_2,\ldots,\alpha_m\}$ F/F^G için bir baz olsun. O zaman E üzerinde n bilinmeyenli m sayıda denklemden oluşan

$$\varphi_1(\alpha_1)x_1 + \varphi_2(\alpha_1)x_2 + \dots + \varphi_n(\alpha_1)x_n = 0$$

$$\varphi_1(\alpha_2)x_1 + \varphi_2(\alpha_2)x_2 + \dots + \varphi_n(\alpha_2)x_n = 0$$

$$\vdots$$

$$\varphi_1(\alpha_m)x_1 + \varphi_2(\alpha_m)x_2 + \dots + \varphi_n(\alpha_m)x_n = 0$$

lineer sistemini alalım. Burada m < n olduğundan aşikar olmayan bir çözüm vardır. Her $\beta \in F$ için $\beta = \sum b_i \alpha_i$ olacak şekilde $b_i \in F^G$ vardır. Lineer sistemin i'nci satırı b_i ile çarpılırsa i'nci satırı

$$b_i\varphi_1(\alpha_1)x_1 + b_i\varphi_2(\alpha_1)x_2 + \dots + b_i\varphi_n(\alpha_1)x_n = 0$$

olan lineer sistem elde edilir. Fakat $b_i \in F^G$ olduğundan her i,j için $b_i = \varphi_j(b_i)$ olur. O halde lineer sistemin i'nci satırı

$$\varphi_1(b_i\alpha_i)x_1 + \varphi_2(b_i\alpha_i)x_2 + \dots + \varphi_n(b_i\alpha_i)x_n = 0$$

olur. O halde

$$\varphi_1(\beta)x_1 + \varphi_2(\beta)x_2 + \dots + \varphi_n(\beta)x_n = 0$$

olur ve buradan $G=\{\varphi_1,\varphi_2,\dots,\varphi_n\}$ kümesinin bağımsızlığıyla bir çelişkiye varılır. Öyleyse $[F:F^G]\geq n$ olmalıdır. \Box

Teorem 4.4. Eğer $G = \{\varphi_1, \varphi_2, \dots, \varphi_n\}$ bir F cisminin otomorfizmalarının grubunun bir alt grubuysa, o zaman

$$[F:F^G] = |G|$$

olur.

 \dot{I} spat. Burada $[F:F^G] \leq |G|$ olduğunu göstermek yeterlidir. Aksi halde $[F:F^G] > n$ ise $\{\alpha_1,\alpha_2,\ldots,\alpha_{n+1}\}$ F^G üzerinde bir vektör uzayı olarak F cismininde lineer bağımsız vektörlerin bir kümesi olsun. O zaman n+1 bilinmeyenli n sayıda denklemden oluşan

$$\varphi_{1}(\alpha_{1})x_{1} + \varphi_{1}(\alpha_{2})x_{2} + \dots + \varphi_{1}(\alpha_{n+1})x_{n+1} = 0$$

$$\varphi_{2}(\alpha_{1})x_{1} + \varphi_{2}(\alpha_{2})x_{2} + \dots + \varphi_{2}(\alpha_{n+1})x_{n+1} = 0$$

$$\vdots$$

$$\varphi_{n}(\alpha_{1})x_{1} + \varphi_{n}(\alpha_{2})x_{2} + \dots + \varphi_{n}(\alpha_{n+1})x_{n+1} = 0$$

lineer sistemini alalım. Bu lineer sistemin F üzerinde aşikar olmayan bir çözümü vardır. En az sayıda sıfırdan farklı eleman içeren bir $(a_1a_2...a_m00...0)$ çözümünü alalım. Burada gerekirse α_i elemanları yeniden indislenerek sıfırdan farklı elemanların başa gelmesi sağlanabilir. Eğer m=1 ise, o zaman $\varphi_1(\alpha_1)a_1=0$

olacağından $a_1=0$ olur. Diyelim ki $m\neq 1$ olsun. Burada gerekirse denklemler a_m elemanının tersiyle çarpılarak $a_m=1$ alınabilir. Ayrıca öyle a_i için $a_i\notin F^G$ olmalıdır çünkü aksi halde G grubunun birim elemanının bulunduğu satır $\{\alpha_1,\alpha_2,\ldots,\alpha_{n+1}\}$ kümesinin lineer bağımsızlığıyla bir çelişki oluşturur. Tekrar gerekirse α_i elemanları yeniden indislenerek $a_1\notin F^G$ olduğu kabul edilebilir. O halde $\varphi_k(a_1)\neq a_1$ olacak şekilde φ_k vardır. Lineer sistemin j'nci satırı için

$$\varphi_i(\alpha_1)a_1 + \varphi_i(\alpha_2)a_2 + \dots + \varphi_i(\alpha_{m-1})a_{m-1} + \varphi_i(\alpha_m) = 0$$

olmak üzere φ_k uygulanırsa

$$\varphi_k \varphi_j(\alpha_1) \varphi_k(a_1) + \varphi_k \varphi_j(\alpha_2) \varphi_k(a_2) + \dots + \varphi_k \varphi_j(\alpha_{m-1}) \varphi_k(a_{m-1}) + \varphi_k \varphi_j(\alpha_m) = 0$$

elde edilir. Burada G bir grup olduğundan $\varphi_k \varphi_1, \varphi_k \varphi_2, \dots, \varphi_k \varphi_n \varphi_1, \varphi_2, \dots, \varphi_n$ elemanlarının bir permütasyonudur. Öyleyse $\varphi_k \varphi_j = \varphi_i$ alınarak lineer sistemin i'nci satırı

$$\varphi_i(\alpha_1)\varphi_k(a_1) + \varphi_i(\alpha_2)\varphi_k(a_2) + \dots + \varphi_i(\alpha_{m-1})\varphi_k(a_{m-1}) + \varphi_i(\alpha_m) = 0$$

elde edilir. Bu satır

$$\varphi_i(\alpha_1)a_1 + \varphi_i(\alpha_2)a_2 + \dots + \varphi_i(\alpha_{m-1})a_{m-1} + \varphi_i(\alpha_m) = 0$$

satırından çıkarılarak yeni lineer sistemin i'nci satırı

$$\varphi_i(\alpha_1)(a_1 - \varphi_k(a_1)) + \varphi_i(\alpha_2)(a_2 - \varphi_k(a_2)) + \dots + \varphi_i(\alpha_{m-1})(a_{m-1} - \varphi_k(a_{m-1})) = 0$$

elde edilir. Burada $a_1 - \varphi_k(a_1) \neq 0$ olduğundan $(a_1 a_2 \dots a_m 00 \dots 0)$ çözümünden daha az sayıda sıfırdan farklı eleman içeren aşikar olmayan bir çözüm bulunur. Bu ise bir çelişkidir. O halde $[F:F^G] \leq |G|$ olmalıdır.

Sonuç 4.5. Eğer G ve H bir F cisminin otomorfizmalarının grubunun $E^G = E^H$ olacak şekilde sonlu alt gruplarıysa, o zaman G = H olur.

 \dot{I} spat. Eğer $\varphi \in G$ ise, o zaman φ elemanının F^G için birim olduğu açıktır. Diğer taraftan diyelim ki $\varphi \notin G$ olmak üzere φ F^G için birim olsun. Eğer $G \bigcup \{\varphi\}$ kümesinin n+1 sayıda elemanı F^G için birimse, o zaman Lemma 4.3 ve Teorem 4.4 ile

$$n = |G|$$

$$= [F : F^G]$$

$$\geq [F : F^G \cup \{\varphi\}]$$

$$\geq n + 1$$

çelişkisine varılır. O halde eğer φ F^G için birimse, o zaman $\varphi \in G$ olmalıdır. Eğer $\varphi \in G$ ise φ $F^G = F^H$ için birimdir ve buradan $\varphi \in H$ olur. Kap-

Eğer $\varphi \in G$ ise φ $F^G = F^H$ için birimdir ve buradan $\varphi \in H$ olur. Kapsamanın diğer tarafı da benzer şekilde gösterilir. Sonuç olarak G = H olur. \square

Teorem 4.6. Diyelim ki E/F bir sonlu genişleme olsun. O zaman aşağıdakiler denktir.

- (i) Cisim genişlemesinin F-otomorfizmalarının grubu G(E/F) olmak üzere $F = E^{G(E/F)}$ olur.
- (ii) Eğer bir $p(x) \in F[x]$ indirgenemez polinomunun E cisminde bir kökü varsa, o zaman p(x) ayrılabilirdir ve p(x) polinomunun tüm kökleri E cismindedir.
- (iii) Bir $f(x) \in F[x]$ ayrılabilir polinomunun parçalanış cismi E olur.

İspat. İlk olarak $(i) \implies (ii)$ olduğunu görelim. Diyelim ki $p(x) \in F[x]$ bir $\alpha \in E$ kökü olan bir indirgenemez polinom ve $\{\varphi(\alpha) : \varphi \in G(E/F)\}$ kümesinin elemanları $\alpha_1, \alpha_2, \ldots, \alpha_n$ olsun. Ayrıca bir $f(x) \in E[x]$ polinomunu

$$f(x) = \prod (x - \alpha_i)$$

ile tanımlayalım. Her $\varphi \in G(E/F)$ elemanı α_i elemanlarını permüte ettiğinden f(x) polinomunun katsayılarını sabitler. O halde f(x) polinomunun katsayıların $E^{G(E/F)} = F$ cismindedir. Öyleyse $f(x) \in F[x]$ olur. Ayrıca p(x) ve f(x) polinomlarının E üzerinde bir ortak kökü olduğundan bu iki polinomun E[x] polinomlar halkasında en büyük ortak böleni 1 değildir. O zaman Önerme xxx ile bu iki polinomun F[x] polinomlar halkasında da en büyük ortak böleni 1 değildir. Ayrıca p(x) indirgenemez olduğundan f(x) polinomunun böler. Öyleyse f(x) polinomunun katlı kökleri olmadığından p(x) polinomunun da katlı kökleri yoktur. Böylece p(x) ayrılabilirdir ve p(x) polinomunun tüm kökleri E cismindedir.

Şimdi $(ii) \Longrightarrow (iii)$ olduğunu görelim. Diyelim ki $\alpha_1 \notin F$ olmak üzere $\alpha_1 \in E$ olsun. Burada E/F bir sonlu genişleme olduğundan α_1 F üzerinde cebirseldir. Diyelim ki $p_1(x) \in F[x]$ α_1 elemanının minimal polinomu olsun. Hipotezden $p_1(x)$ ayrılabilirdir ve $p_1(x)$ polinomunun tüm kökleri E cismindedir. Diyelim ki $K_1 \subset E$ $p_1(x)$ polinomunun parçalanış cismi olsun. Eğer $K_1 = E$ ise, o zaman ispat tamamlanır. Aksi halde $\alpha_2 \notin K_1$ olmak üzere $\alpha_2 \in E$ olsun. Hipotezden α_2 elemanını kök kabul eden bir ayrılabilir indirgenemez $p_2(x) \in F[x]$ polinomu vardır. Diyelim ki $K_2 \subset E$ $p_1(x)p_2(x)$ ayrılabilir polinomunun parçalanış cismi olsun. Eğer $K_2 = E$ ise ispat tamamlanır. Aksi halde bu yapı yinelenir. Böylece E/F bir sonlu genişleme olduğundan bir n için $K_n = E$ elde edilir.

Son olarak $(iii) \implies (i)$ olduğunu görelim. Lemma 2.16 ile

-|G(E/F)|=[E:F]. Teorem 4.4 ile $|G(E/F)|=[E:E^{G(E/F)}]$ olduğu görülür. Öyleyse $[E:F]=[E:E^{G(E/F)}]$ olur ve $F\subset E^{G(E/F)}$ olduğundan $F=E^{G(E/F)}$ elde edilir. $\hfill\Box$

4.2 Galois Teorisinin Temel Teoremi

Teorem 4.7.

 $\dot{I}spat.$

Cisimler ve Galois Teorisi	21
4.3 Cebirin Temel Teoremi	
Teorem 4.8.	
İspat.	

REFERENCES 22

References

[1]